

22462/13 (1935)

INTERNACIA MEDICINA REVUO

Oficiala Organo
de
**TUTMONDA
ESPERANTISTA
KURACISTA ASOCIO**
(T. E. K. A.)

Monata ligilo
de la kuracistoj,
farmaciistoj, dentistoj
kaj aliaj medicin-
rilatantaj profesianoj.

12a Jaro

N-ro 1/3

Januaro-Marto 1935

ENHAVO

ORIGINALAJ ARTIKOLOJ

- D-ro DE BLASIO (Napoli). — Kontributo al la studado de la ADDISON'a melanodermatozo 1

AUTOREFERATOJ

- D-ro CRLENJAK (Zagreb). — Raporto pri higiena stato en departemento Beograd-Kamparo de 15 novembro 1915 ĝis 31 decembro 1916 7

REFERATOJ

- KISEKI-TOSIO : Rilatoj inter la korpologo unuflanke kaj la longoj de trunko kaj vertebraro, la larĝoj de ŝultro kaj kokso kaj la diversaj dimensioj de kapo aliflanke ĉe japanaj fetoj. — D-ro DENECHAU : La intesta aŭ ileomezentera infarkto. — D-roj LEPOUTRE kaj STOBBAERTS : La rompoj de la uretro; kuracado kaj medicinleĝaj konsekvencoj 8

APOTEKISTA ANGULO

- MAHÖVER : Opio kaj ĝiaj preparaĵoj; stabiligantoj de H_2O_2 10

DIVERSAĴOJ

- D-ro BRIQUET : Kelkaj kritikoj pri la teknika vortaro 11
Nekrologo; esperantista kroniko; novaĵetoj 12
Abonoj; dumvivaj membroj 111
Brusela ekpozicio 1935; Bruselaj medicinaj tagoj; bibliografio; korespondeto .. IV

PANBILINE

HEPATAJ
MALSANOJ

RECTOPANBILINE

MALLAKSO

HÉMOPANBILINE

ANEMIOJ

Specimeno
kaj
Literaturo :

LABORATORIO de la Doktoro **PLANTIER**
ANNONAY (Ardèche) France

INTERNACIA MEDICINA REVUO

DEKTRIA JARKOLEKTO

1905

ORIGINALAJ ARTIKOLOJ

KONTRIBUO AL LA STUDADO DE LA ADDISON'A MELANODERMATOZO

de D-ro Renato DE BLASIO.

Kunigitaj Hospitaloj de Napoli (Italujo)

Medicina Sekcio de P-ro BUCCO.

La malsano priskribita en 1855 de ADDISON kaj de li atribuita al aliigo de la surrenaj kapsuloj, estas klinike karakterizita per muskola kaj psika astenio, per stomakaj kaj enteraj ĝenoj, per doloroj al la stomakaj kaj lumbaj regionoj kaj per bronza koloro de la haŭto. Tia koloro povas kelkfoje manki, sed ĝenerale estas tre evidenta kaj estas tre grava por la diagnozo. Eĉ la koloro de la haŭto difinas kelkfoje la ĉefan aperaĵon klinikan de la malsano, kaj konsekvence la malsanuloj, precipe impresitaj de la flava koloro kiu plivigliĝas pli kaj pli, ofte turnas sin al la dermatologo por ĝin kuraci.

Dum la stara periodo de tiu ĉi malsano, la malsanuloj, laŭ la esprimo de VILKS, havas fizionomion similan al tiu de la mulatroj tiel ke la perlamota blanko de la skleroj vikle ekvidiĝas sur la malhela fundo de la vizaĝo. La pigmentaĵo komencas en la korpaj partoj kiuj estas jam fiziologie tre pigmentaj, tio estas en la partoj kiuj estas almetitaj al la ago de la suna lumo : vizaĝo, kolo, dorso de la manoj; poste en la korpaj partoj kiuj, ne estante almetitaj al la lumo aŭ al la atmosferaj influoj, estas pli pigmentaj kiel la mamaj areoloj, la skroto, la pubo, la blanka linio (precipe ĉe la jam naskintaj virinoj). La pigmentaĵo povas escepte presenti sin en la kapharoj, en ĉiuj haroj, en la dentoj kaj en la gingiva, langa, konjunktiva mukozoj. Estas rimarkinda la melanoza demetaĵo en la interna flanko de la vangoj, kio rememorigas la aspekton de la buŝa mukozo de iuj hundoj (TROUSSEAU).

Estas kurioze noti ke kelkfoje sufiĉas forte surviŝi la haŭton por eksterigi la pigmenton. La premo de la vestaĵoj influas ankaŭ iomete sur la lokiĝo de la pigmento : estas necese konsideri egalmesure la agon de iuj haŭtaj ekscitiloj kiel la furunkoj, la ekzemo la premo de la klavikloj, de la dorno de la skapolo, de la dornaj apofizoj de la vertebraro, la premo de la korseto, de la rimeno de

la pantalonoj, k.t.p. Oni povas, kiam la pigmentaĵo estas modera, pligrandigi ĝin per la aplikado de vezikigilo (provo de JACQUET kaj TREMOLIÈRES). La manplato kaj la piedplato ne havas ĝenerale plian pigmentaĵon. En kelkaj kazoj, ĉe la sama subjekto, oni povas observi makulojn de vitiligo.

Ni kredas interese raportoj kazon de ADDISON'a melanodermatozo, kiun ni havis okazon pristudi, ĉar ĝi taŭgas por iuj patogenaj konsideroj pri la fenomeno de la melanogenezo.

Klinika kazo.

S... L., kvardekkvinjara viro, eksoficisto de la fervojoj. Ne ekzistas ia familia aŭ hereda autaŭaĵo de tuberkulozo. Li neniam suferis rimarkindajn malsanojn sed estas trouzinta vinon kaj suferis fortan ĉagrenon pro la maldungo el la ofico.

La malsano komencis per neordinara malforteco, malfortikeco akompanita de sento de rompo en la kruroj, poste po grade la muskola kaj psika malforteco pligrandiĝis kaj aperis stomakaj kaj intestaj suferoj negravaj kaj la signoj de « impotentia coeundi ».

Objektive la paciento prezentas bronzan disvastigitan koloron pli viglan en la regionoj kiuj estas normale pli pigmentaj. Hipermelanozaj makuloj lentgrandaj ekvidiĝas tie ĉi kaj tie, sur la bronza disvastigita koloro.

La buŝa mukozo prezentas ankaŭ brunajn makulojn kaj simile ankaŭ la ungoj. La temperaturo de la korpo estas normala, la inteligenteco estas persista; la tendenaj refleksoj, estas malpli viglaj. La humoraj reakcioj por la sifiliso estas negativaj. La morfologia ekzameno de la sango malkovras la signojn de negrava anemio, negrava hiperlimfocitozo kaj samtempa pliigo de la grandaj mononukleozaj globetoj. La haŭtoreakcio al la tuberkulino estas negativa.

Ni faris la histologian ekzamenon de peco de hipermelanoza haŭto; la tranĉaĵoj montris ke la profundaj ĉeloj de la mukozaj stratumo de Malpighi estis pli riĉaj je pigmento ol en la normala stato. Nek la epidermo, nek la dermo, nek la sangvazoj, prezentas modifojn en la strukturo.

Se ĝis tie la historio de la malsanulo prezentas nenion specialan, estas kontraŭe interesa la fakto ke la melanodermatozo, prezentita de la subjekto, estas influata per la psikaj influoj. La moralaj traŭmoj pliiĝas en la paciento la bronzan pigmentaĵon; kontraŭe estas sufiĉe ke li vivas en iomete bona farto por ke siaj kondiĉoj pliboniĝu. Ekzemple se la paciento aŭskultas longtempe la muzikon lia korpo resentas kiel blovon de nova vivo kaj la sekvantan tagon la hipermelanozaj makuloj, dissemitaj sur lia korpo, prezentas sin iom malpli koloraj.

Antaŭ ol klopodi doni kelkan klarigon al tiu ĉi fenomeno, kiu unuavide povus ŝajni sufiĉe stranga, ni kredas interese iom diri pri la naturo de la melanino kaj pri la teorioj, kiuj klopodas klarigi la melanogenezon.

Oni scias, ke la ADDISON'a melanodermatozo estas kaŭzata de troeco de melanino, tio estas de la bruna pigmento de QUINCKE, de la hemofuksino de RECKLINGHAUSEN. La melanino prezentas sin en

formo de malgrandaj kaj rondaj, brunaj - nigraj aŭ nigraj granuloj. Ĝi estas nesolvebla en la akvo, en la alkoholo, en la solvantoj de la grasoj. Ĝi reduktas la osmatan acidon, la arĝentan nitraton; malfacile atakata per la acidoj, ĝi estas solvebla en la koncentritaj alkaloj. Sur la histologiaj tranĉaĵoj, la melanino estas malfacile senkolorigita per la oksigena akvo; ĝi ne donas la reagojn de la fero kaj prezentas altan enhavon de sulfuro.

Substanco de la normala pigmento de la haŭto, de la haroj, de la okula ĥoroido, ĝi pliiĝas ne nur en la malsano de ADDISON, sed ankaŭ en la melanaj tumoroj, en la pigmentaj makuloj, k. t. p. La melaninon oni trovas ankaŭ abunde inter la bestoj; la nigra poŝo de kelkaj kefalopodoj, la tegumentoj de la bestoj kun nigra felo, kelkaj sarkomoj de la ĉevaloj, havas rimarkindan kvanton da ĝi. La ekstrakto de tiu ĉi pigmento estas tamen malfacila pro ĝia nesolvebleco kaj pro ĝia forta altenemo al la histoj, kiuj ĝin enhavas.

Pere de kelkaj ĥemiaj procedoj estas detruita la histo enhavanta la melaninon, kiu restas nesolvebla, kaj povas esti tiel lavita kaj sengrasigita (VON JURTH kaj JERUSALEM). Tiuj ĉi estas tamen perfortaj procedoj, kiuj eble detruas la ligilojn, kiuj unuigas la melaninon al la aliaj ĉelaj substancoj. MIURA submetas la histon al peptika digestado al kiu nur rezistas la pigmento, dum PIETTRE disigas la melaninon per pistadon de la histo, sekvita de sedimentado kaj de centrifugado.

Kun la atingitaj pulvoroj pere de tiuj ĉi malsimilaj procedoj, multaj aŭtoroj klopodis difini la formulon de la melanino. La interkonsento ne estas facile atingata pri ĝia konsisto, kaj la rezultoj estas tre malsamaj de unu aŭtoro al alia, fakto kiu ne devas mirigi nin kaŭze de la neperfekteco de la ekstraktaĵ metodoj.

Laŭ diversaj aŭtoroj la melanino estus produktata de la oksidado de fenolata aminacido simila al la tirozino kaj vere Bruno BLOCH kaj SCHAAF preparis artefaritan melaninon pere de la oksidado de dioksifenilalanino aŭ « dopa ». (1)

Sed kiel oni produktas la troecon de melanino ĉe la ADDISON' uloj?

Estas ankoraŭ tre dube ĉu ekzistas influo de la nerva sistemo sur la pliiĝo de la melana deponaĵo en la haŭto de la ADDISON' uloj. Kelkaj aŭtoroj pensas ke tiu ĉi fenomeno simple rilatas kun pli abunda hemolizo : la hemoglobino, disiĝante, donas feran restaĵon : la rubiginon, kaj abundan restaĵon senferan : la melaninon; la trograndigo de la disiĝa procedo klarigus la melanodermatozon de la malsano de ADDISON.

La hipotezo tamen de la hemoglobina origino de la melanino estas kontraŭstarata de la serĉadoj sur la loka melanogenezo faritaj de CARNOT, de MEIROWSKI, de Bruno BLOCH kaj de multaj aliaj nun-

(1) Por atingi tiun ĉi reakcion sufiĉas, en alkala medio pasigi blovon de aero sur la « dopa ». Oni povas atingi saman rezulton en medioj kun pH ŝanĝebla uzante diastazon kiel tirozinazon eltiritan de kelkaj vegetaĵoj. Tiu ĉi diastaza ago tamen ne estas pruvita ĉe la mambestoj sed Vernes kaj Schmalfus montris ĝin ĉe la senvertebruloj.

tempaj aŭtoroj. Oni vidas fakte ke la sango ne estas necesa al la produktado de la melanino : en 1909, MEIROWSKI, kulturante la homan haŭton en la malseka ĉambro, konstatis ke en la daŭro de unu al tri tagoj, ĝi fariĝas intense bruna. La haŭtaj ĉeloj, disigitaj de la organismo kaj senigitaj de sangvazo kaj nervoj, konservus do la kapablecon produkti la melanan pigmenton. Tiu ĉi povo estas pli intensa ĉe la haŭto de ADDISON'ulo aŭ post aldono de adrenalino kiel oni vidas esti la kazo puŝi pli malproksimen la serĉadojn kaj eltrovi la kondiĉojn de tiu ĉi ĉela melanogenezo.

En komenco de 1900 oni konstatis la oftan ekzistadon en la kreskaĵoj de oksidaj solveblaj fermentoj, kapablaj agi sur la korpojn ĥemie difinitajn produktante kolorajn substancojn. En kelkaj kazoj estas nigra substanco tute simila al la melanino, kiun oni atingas.

Analogie oni pensis ke simila fenomeno estas produktata en la homo; sed ĝis hodiaŭ estis neeble identigi la substancon kiu naskigus la melaninon, tio estas la kromogeno. Pritraktante la demandon de alia flanko oni klopodis eltiri de la haŭto diastazon kapablan agi sur kromogenon aliformigante ĝin en melanino, sed multenombraj aŭtoroj atingis per diversaj teknikoj, neajn rezultojn el la studado de la pistitaj histoj. Tamen la malsukcesoj ne estas tiaj, ke oni povas nei tute la ekzistadon de iu diastazo, se oni pensas ekzemple ke pistinte la histojn oni fluidigas elementojn, kiuj certe estas en tre malgranda kvanto tial ke ili produktas tre malrapidan fenomenon. (1)

Bruno BLOCH kiu estas partiano de tiu ĉi teorio klarigas la brunan koloron de la ADDISON'uloj per la ekzistado en la cirkulado de substanco, kiu normale en plej granda parto estas aliformigita en adrenalino de la surrenaj kapsuloj. Kiam la surrenaj kapsuloj estas difektitaj aŭ nesufiĉaj, tiu ĉi substanco, kiu ne povas esti aliformigita produktas la pigmenton (kiu povus esti unu el la manieroj de eliminado) pro kio la intensa koloro, kiun oni renkontas en la kazoj de surrena kronika nesufiĉeco. La aŭtoro klarigas tiel, ĉar, en la eksperimento de MEIROWSKI, izolita kaj kulturita fragmento de haŭto, bruniĝas pli rapide kiam oni aldonas iom da adrenalino al la fluidaĵo kiu banas ĝin.

(1) Bruno BLOCH por eviti tiun ĉi kaŭzon de eraro, pensis fari la histologiajn tranĉaĵojn de la haŭto enmetinte la pecojn en gelozon kaj tranĉite ilin kun mikrotomo je karbona acido kaj trempinte poste la tranĉaĵojn en solvaĵon de la substanco, kiun li supozas ke povas esti kromogeno kaj tial kapabla esti oksidita de la fermento eltirita kun la histologia tranĉaĵo. Pere de la tirozino oni havas neajn rezultojn, kaj same laŭdire kun granda nombro da analogiaj korpoj : Sed kun la dioksisfenilalanino substanco, kiu ne diferencas de la tirozino krome pro la aldono de oksidila radikalo), oni havas ekesto de melanino eĉ kun la sama lokigo de la natura melanino. Tiu ĉi substanco, kiun Bruno BLOCH nomas por mallongigo « dopa » neniam estas trovita en la haŭto de la mambestoj, nek en iu alia el iliaj organoj. La « dopa » estas sentema al la ago de la tirosinazo ankoraŭ pli ol la tirozino. Bezonus do alvoki agon de tiu ĉi lasta fermento sen bezono de la hipotezo de iu « dopazo ». Plie la « dopa » kiu oni oksidas tre facile en alkala medio trovas eble ĥemiajn kondiĉojn de sufiĉa oksidado en la ĉelo se la *pH* de tiu ĉi iomete plialtiĝa.

CALCIUM-SANDOZ

La granda antaŭenpaŝo de la Kalciterapio,

STOMAKA

bone tolerata kaj asimilata

per vojoj:

VEJNA

rapida agado

MUSKOLA

je efikaj dozoj

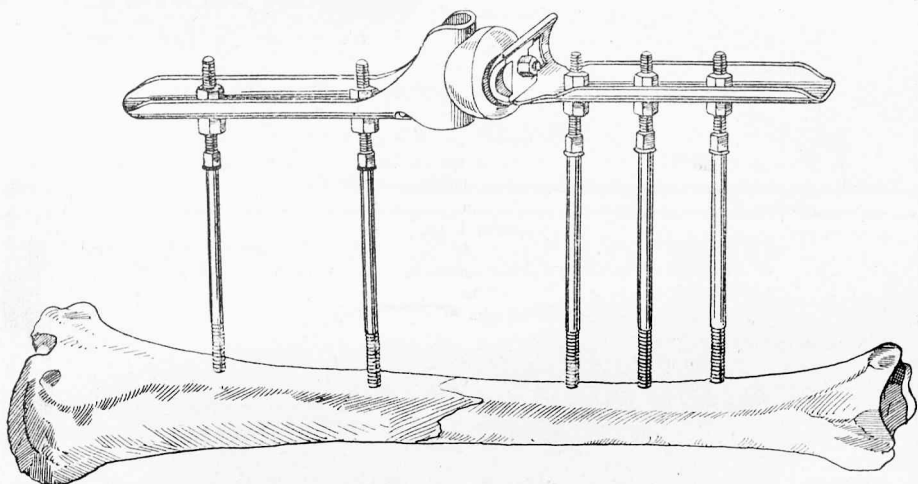
POSTULU LITERATURON KAJ SPECIMENOJN DE
FABRIKO DE ĤEMIAJ PRODUKTOJ antaŭe SANDOZ
BALE-BASEL 13 (Svisujo).

Julien BITTNER

Fabrikanto de Ĥirurgiaj instrumentoj

1, rue des Fabriques, Bruxelles (Belgujo).

Ekstera fiksilo de D-ro CONN (1/3).

De Trouette-Perret

APHLOÏNE

*Specifa rimedo kontraŭ la
malordoj de la Menopauzo
kaj de la vejna aparato.*

LA NISAMÉLINE

(GUAKO)
*Jukoj-Ekzemoj-Prurigoj
Neŭralgioj*

LA PAPAÏNE

*Gastro-Enteritoj-Laksoj
Vomoj
Dispepsiaj malordoj*

PARIS — 15, Rue des Immeubles-Industriels — PARIS

Laboratorioj BRUNEAU kaj K^{io}

(MARKO TRIOLLET)

PARIS — 17, Rue de Berri, 17 — PARIS

LIGILOJ STERILAJ AŬ NE

Katgutoj — Firenzaj Haregoj — Silkfadenoj — Linfadenoj — Bronzfadenoj

KAŬĈUKAJ ARTIKOLOJ KAJ CANTOJ

“Cutiplaste” BRUNEAU

SPARADRAPO KUN ZINKOKSIDO PERFEKTE ALCLUIGANTA

Agento por Belgujo : Marcel DU BLED, 192, rue des Palais, Bruselo

VARIKOJ — FLEBITOJ — HEMOROIDOJ
CIRKULADAJ MALORDOJ — HIPERTENSIO
KONĜESTAJ STATOJ DE LA MENOPAŬZO

HAMAMELIODE

(Malŝanĝema Kombinaĵo de Jodo Kaj Hamamelo)

X gutoj da Hamameliodo entenas ekzakte 0,01 da Jodo tute
kombinata kun 0,25 da ekstrakto je egala pezo da vegetaĵo.

Dozoj: 30 ĝis 50 gutojn potage, en du aŭ tri fojoj.

Laboratorio OBERLIN, 17, rue Cadet, Parizo
J. TINARDON, unuaklasa apotekisto el Altiernoje de Parizo.

VEZICAESAN PILOLOJ

Longe provita antisepsa rimedo

Kontraŭ uretraj kaj urinvezikaj malsanoj.

EFIKA EN ACIDA KAJ ALKALA URINO

Originalaj skatoloj kun 50, 100 kaj 250 piloloj.

HEMIA FABRIKO REISHOLZ, C. M. B. H., Duesseldorf-Reisholz
(Rejnlando)

La ŝanĝado de la sulfuro en la organismo estus favora al tiu ĉi teorio; estas konate efektive ke la surrenaj kapsuloj havas normale tiropepsian funkcion; kiam ili estas nesufiĉaj la kvanto de la sanga sulfuro, kiu estas normale de sep ĝis ok centigramoj po litro, pliiĝas ĝis dudek aŭ tridek centigramoj. Tiu ĉi troiĝo de cirkulanta sulfuro povas faciligi, laŭ LÉON BINET, la estiĝon de la melanino, korpo riĉa en sulfuro (8% preskaŭ).

Pri la rilatoj ekzistantaj inter la melanogenezo, kaj la nerva sistemo, ni memorigos ke jam ADDISON, kiu alskribis al la detruado de la surrenaj kapsuloj la malsanon de si priskribita, estis mem notinta, ke la melanodermatozo povis ankaŭ manki en la kazoj en kiuj la surrenaj kapsuloj estis tute detruitaj, kaj notinte melanodermatozojn de la sama tipo, kun nedefektitaj surrenaj kapsuloj, almenaŭ, ŝajne, la aŭtoro prezentis la hipotezon de nerva influo, kiun SCHMIDT alskribis al ekscito de la celiaka nervoplektaĵo.

La teorio de la nerva origino de la ADDISON'a melanogenezo estis tuj akceptata kaj enkondukita en Francujon de JACCOUD. Laŭ tiu ĉi aŭtoro la difekto de la medola surrena substanco estus la ekvivalento de difekto de la simpatiko kies medolo estas embriologie simpla devenaĵo. Tiu ĉi hipotezo estis fortigata de multenombraj argumentoj poste publikigitaj. Oni notis efektive la aperon de lokaj pigmentaĵoj dum vazmoviga simpatika sindromo kiel la malsano de RAYNAUD.

André THOMAS konstatis ĉe la kronikaj malsanuloj aŭ ĉe la gravaj vunditoj de la spina mjelo, la ekzistadon de hiperpigmentitaj zonoj, suprenirantaj pli aŭ malpli supren en la trunko, en rilato kun la sidejo de la spina difekto kaj akompanitaj, plej ofte, de simpatikaj ĝenoj: ŝvita hipersekrecio, pliigo de la harmovigaj refleksoj, dermografismo, termaj ĝenoj. La aŭtoro cetere notas, ke la ĝenoj de la pigmentaĵo estas malfruaj, kaj sekvas post kelkaj monatoj aŭ kelkaj jaroj la traŭmon kaj la vazmovigajn sekvajn ĝenojn.

BARÉ kaj SCHRAPP estas notintaj, ke kiam la difektoj estas riparitaj la pigmentaĵo povas malpliĝi. Estas ankaŭ gravaj, laŭ tiu vidpunkto, la observoj de SOUQUES kaj de GUILLAIN pri la pigmentaĵoj kun zona anestezio inter sekvantan zonon.

Sed la ĉefa ago de la simpatiko estas disputita de multenombraj klinikistoj inter kiuj precipe SÉZARY. Tiu ĉi aŭtoro rimarkigas, ke, en la samtempaj verkoj de fiziologio, kiuj traktas la simpatikon, oni ne atentigas pri pigmenta agado de tiu ĉi sistemo (GASKILL) kaj ke la kono de la ripetitaj refleksoj, kiujn oni alvokas kiel kaŭzon de iuj pigmentaĵoj ripozas sur nenio, tial ke ekzistas, en la simpatiko neniuj kompleta refleksa arko. Cetere kelka partiano de la simpatika teorio klarigas la ADDISON'an pigmentaĵon per malgrandiĝo de la adrenalino-sekreĉiado, fiziologia ekscitilo de la kulpigita sistemo, aŭ per difekto de la celiakaj ganglioj.

Rilate al la komparita fiziologio, ni vidas ke la eksperimentoj de S-ino EDWARDS, de Paul BERT, de PAUCHET, sur la malsuperaj bestoj estas tre gravaj. Tiuj ĉi eksperimentoj pravis ke la ganglioj de la simpatika nervaro kaj la spinaj centroj estas en rilato kun la

haŭtaj ĉeloj kaj ekzercas influon sur la gradon de pigmentaĵo de la haŭto. Por klarigi la mekanismon de tia influo, ni memorigos ke ekzistas en la haŭta fiziologia pigmentado, en la profundaj ĉeloj de la mukoza stratumo de MALPIGHI kaj en kelka ĉelo de konektiva origino, de la orbformaj ĉeloj kun neregula formo, kiuj estas diritaj ĥromatoforaj ĉeloj. Tiuj ĉi ĉeloj, laŭ la opinio plimulte akceptata, estas destinataj al la ellaborado de la normala pigmento de la haŭto. La pigmentaĵo de la haŭto dependas do de la kvanto de la ĥromatoforaj ĉeloj.

Ĉe la malsuperaj bestoj, kaj precipe ĉe la fiŝoj, ekzistas nervoj de simpatika deveno kiuj servas, unuj por larĝigi, aliaj por kuntiri la ĥromatoforajn ĉelojn. CARNOT difinis tiujn ĉi nervojn per la nomo de ĥromatodilatigaj nervoj kaj ĥromatokuntirantaj nervoj. Estas tamen vere ke ĉe la superaj bestoj, male, ne estis eble pruvi la ekzistadon de tiuj ĉi nervoj, tamen ni devas akcepti la ekzistadon de specialaj ĉeloj, destinitaj al la eliga funkcio de la pigmento kaj submetitaj al la ago de ekscitantaj kaj inhibiciaj nervoj kiuj dependas de la simpatiko.

Laŭ nia opinio, en la ADDISON'a melanodermatozo la hiperpigmentado estas kaŭzata de la atonio de la inhibiciaj nervoj de simpatika deveno kaj la klinika kazo kiun ni studis donas ankoraŭ pruvon ke ankaŭ en la homo ekzistas rilato inter haŭta pigmentaĵo kaj la nerva sistemo, norme ke la nervoj ekscitantaj kaj inhibiciaj de la farado de la pigmento ekzistus ankaŭ en la homo.

Cetere la klinika fenomeno de ni observita ne estas nova. Estis signalitaj kazoj, kvankam maloftaj, de disvastigita melanodermatozo de la haŭto, aperinta post ega emocio. Observo de tiu ĉi speco estas raportita de ROSTAN. Ni memorus ankoraŭ la kazon, cititan de RAYMOND, de studento, kiu prezentis pigmentajn makulojn sur la haŭto de la vizaĝo, kiuj ŝanĝiĝis sian etendon kaj tonon laŭ la psika stato de la subjekto, tiel ke la pigmentaĵo fariĝis pli intensa laŭ la humoro de la malsanulo.

BIBLIOGRAFIO

- AMEUILLE. — *Nature des pigments pathologiques*, Biol. méd., 1910.
 AUDRY. — *La pigmentation cutanée*, Gaz. hebdomadaire de médecine, 8 décembre 1894.
 BERTRAND. — Bull. Soc. Chim., 1896, p. 791; C. R. Acad. Sc., 1896, p. 1215; Ann. Inst. Pasteur, 1907, p. 833; 1908, p. 381.
 BLOCH, Bruno. — *Das Pigment* Springer, eld. Berlino, 1927.
 CARNOT. — *Recherches sur le mécanisme de la pigmentation*. Thèse Fac. des Sc., Parizo, 1896. *Nerfs chromomoteurs*, C. R. Soc. Biol., 1896.
 CASTELLINO. — *Insufficienza surrenale e sistema simpatico*, Il Tommasi, 1907, N° 2; Rivista Neurologica, 1908, p. 129.
 CASTELLINO KAJ PENDE. — *Patologia del simpatico*, Vallardi, eld., Milano.
 DARIER. — *Melanodermies*, La Prat. dermatologique, t. III, Parizo 1902.
 DEJUST, VERNE, COMBES. — *Etudes sur la chimie physiologique de la peau*, Legrand, eld., Parizo.
 DE GIOVANNI. — *Patologia del simpatico*, Vallardi, eld. Milano (2° eldono).
 LAIGNEL-LAVASTINE. — *Mélanodermie et sympathique*, Paris Médical, 1923, p. 157; *Pathologie du sympathique*, Félix Alcan, eld. Parizo, 1907.

- LEONARDI. — *La malattia di Addison e le secrezioni interne*, Il Policlinico, sez. med., 1909.
- LEOPOLD-LEVI. — *Melanod. et opothérapie*, Bull. Soc. de Méd. de Paris, 1927, p. 67.
- LINDERBERGE. — *Le pigment ectané*, Ann. de Dermat. et de Syph., Parizo, junio kaj julio, 1933, p. 353 Kaj 448.
- LOEFER, OLIVIER KAJ TONNET. — *Les variations du soufre dans le sérum des mélanoïdémiques*, Le Progrès méd., 1925, p. 1279, Soc. méd. Hôp., 25 febr. 1926.
- MICHEL. — *Contribution à l'étude des mélanoïdémies*, Thèse de Paris 1901-1902.
- MEIROWSKI. — Frank. Zeit. f. Path., 1909, p. 438.
- MIURA. — Virchows Arch., 1887, p. 250.
- PENDE. — *Patologia dell' apparato surrenale e degli organi parasimpatici*, Soc. Ed. Libreria, Milano, 1909.
- RAYMOND. — La Presse médicale, majo 1902.
- WEIL. — *Les mélanoïdémies*, Bull. Médical, 1929, n° 18.

AŬTOREFERATOJ

D-ro Milan V. CRLJENJAK (Zagreb). — **Raporto pri higiena stato en departemento Beograd-Kamparo (Kreiskommando Belgrad-Land) dum la periodo de 15 novembro 1915 ĝis 31 decembro 1916.** (El *Liječnički Vjesnik*, n-ro 10, 1933.)

616-089.5-032 : 611.14

Verkinto kiel oficiala departementa sanigisto, post kiam trupoj forlasis batalan kampon, ricevis taskon ripari higienajn domaĝojn kaŭzitajn de la milito en la okupita departemento Beograd-Kamparo.

Antaŭ la starigo de la departemento de monato novembro 1915 tiu ĉi teritorio estis ankoraŭ militkampoj kaj etapo (Etappenraum). Trupoj kaj rezervoj marŝadis suden; malsanuloj, militkaptitoj, internigitaj kaj forkurantoj migradis norden. Mladenovac, voja kaj fervoja krucejo, fariĝis kolektejo de supre menciitaj. Loko povis akcepti maksimume 10.000 personojn sed estis tagoj kiam tie ĉi amasiĝis 22.000 personoj. Tiam ĉi kolektejon trapasis de decembro 1915 ĝis la fino de aprilo 1916. 35.000 personoj kaj mortis tie ĉi 2600 (7%). Kaŭzoj de morto estis ĥolero, sepsa, pneumonio, inanicio, k.t.p.

Post la starigo de la departemento, verkinto persone tramigris la tutan teritorion kaj trovis ĉie bedaŭrindegan staton. Vojoj detruitaj, senfundaj, ĉie malpuraĵo, koto, sterko, marĉoj. Apud la vojoj kadavroj de brutoj, ĉevaloj kaj aliaj bestoj, elfositaj kaj ekroditaj de senmastraj hundoj, jam en stato de putrado. Domoj detruitaj, malplenaj, senfenestraj, ruinoj kaj putraĵo ĉie. Malsanoj, epidemioj kaj morto senkompatate neniiĝadis mizerulojn savintajn nur la nudan vivon.

Cion el la fundo restarigi oni estis devigita.

Unue, milo da veturiloj laboris senĉese, tage kaj nokte, forigante el vilaĝoj kaj domoj malpurajon. Samtempe fontoj kaj putoj estis ekzamenataj kaj purigitaj por ke akvo fariĝu trinkebla kaj ĉesu kaŭzi diversajn malsanojn. Kontrolon de manĝaĵoj ordigis distriktaĵ estraroj kaj sanigista helpo estis ĉie havebla. Malriĉuloj ricevis helpon kaj medikamentojn senpage. Lernejoj estis de sanigisto ofte vizitataj kaj ĉiuj malhelpoj tuj forigitaj. Por la civila loĝantaro estis malfermita hospitalo en Mladenovac kun 100 litoj. En ĉiuj lokoj oni starigis domojn por malsanaj (Marodenhauŝ) kaj ordonis universalan protektan inokuladon kontraŭ variolo, tifo kaj ĥolero. Entute estis inokulitaj 51.349 personoj.

Multe oni zorgis pri la banado kaj estis faritaj banoj en fluanta akvo en riveroj, en basenoj kaj varmaj banoj en kuvoj kun duŝoj. Severe oni atentis ke ĉiuj banu ofte kiel eble. Depedikulado ĉiam antaŭiris banojn.

Deviga estis raporto pri infektaj malsanoj kaj profilakso kontraŭ malario, veneraj malsanoj kaj precipe tuberkulozo. Viandkontrolo kaj inspekto de mortintoj ankaŭ estis efektivigita. Prostitucio estis kontrolata.

Nun la verkinto, kompare, mencias oficialajn sanigistojn, apotekistojn kaj akuŝistinojn kiuj oficis en la jaro 1914 kaj kiuj oficis 1916.

Resume li parolas pri institucioj por la publika sanigado, hospitaloj, malsanulejoj, izolejoj, stacioj por depedikulado, banado kaj desinfektado.

Statistike li donas jaran raporton pri infektaj malsanoj de la jaro 1916 kaj konstatas ke en departemento Beograd-Kamparo malsaniĝis 1501 personoj, de malario sola 1139. Mortis sume 1279 personoj, 13,13 pro milo. Sole de tuberkulozo mortis 382 personoj 33,14% de ĉiuj mortintoj.

Naskiĝis 950 personoj, do malpliigo de loĝantaro je 329 personoj 3,29 pro milo.

Li finas, ke li akurate hodiaŭ en nuna danĝera tempo tiun ĉi raporton publikigis por atentigi la homaron pri la antaŭ nelonge travivitaj teruraĵoj de milito je vivo kaj sano de homoj kaj alvokas al ĉiuj : **ADMONITAĴ DO, NI ESTU SINGARDEMAĴ !**

.....

REFERATOJ

KISEKI-TOSIO. — Rilatoj inter la korpologo unuflanke kaj la longoj de trunko kaj vertebraro, la larĝoj de ŝultro kaj kokso kaj la diversaj dimensioj de kapo aliflanke ĉe japanaj fetoj. (Tokio-Igakkwai-Zassi, 47. N-ro 1. Januaro 1933.)

572.512

La aŭtoro precize mezuris ĉe 70 freŝaj fetoj la en titolo nomitajn dimensiojn kaj povis konstanti jenajn rilatojn inter ili :

Kripke

Eumattan

HAUSCREME

LA ANTISEPSA
BONODORA

HAŬTKURACILO POR
LA MANOJ
DE LA KURACISTO

GRANDA DOZO
MALMULTEKOSTA
AGRABLE PARFUMITA

Kripke, Dr. Speier & Co.,
Berlin (Germanujo) Admiralstr. 18 E

Esperantistoj !

Vi deziras havi unufoje esperantan gazeton redaktata de profesiaj ĵurnalistoj.

Via revo realiĝis !

Jen aperis la plej malmultekosta esperanta gazeto

Nia Gazeto

sendependa organo, libera por ĉiuj, monata, grandformata, okpaĝa, ilustrata.

Direktoro : Georges AVRIL.

Cefredaktoro : S. GRENKAMP-KORNFELD.

Abonprezo : 12 fr. fk.

Provnumero kontraŭ respondkupono de poŝto aŭ de UEA.

NIA GAZETO, Nice (Francujo)
29, avenue de la Victoire

ABONOJ.

Ni memorigas al niaj legantoj ke la jarabono kostas 5 svisajn frankojn (aŭ egalvaloron). Ni petas niajn abonantojn, ke ili bonvolu repagi sian abonon, ĉu al sia landa kasisto, ĉu senpere al la administracio de I. M. R., per poŝtmandato aŭ per ĝiro sur la poŝtĉek-konton 28.14.51 de I. M. R. Paganto de triobla kotizo ricevas I. M. R. en luksa eldono kaj la titolon de subtenanta membro.

*
* *

DUMVIVAJ MEMBROJ.

Ni havas la plezuron sciigi al la T. E. K. A.anoj, ke ni jam povis enskribi kvaran nomon sur la liston de la dumvivaj membroj, nome tiun de D-ro W. Holzhaus, 3, Helmerstraat, 65, Amsterdam (Nederlandoj).

Ni rememorigas ke dumvivaj membroj pagas kotizon de 125 svisaj frankoj (aŭ egalvaloron); ili ricevas luksan eldonon de I. M. R. kaj ĉiujn eldonajojn de la Asocio. Ni esperas ke ni baldaŭ ricevos nova(j)n aliĝo(j)n !

BRUSELA EKSPOZICIO 1935.

Ni altiras la atenton de la leganto al la ĉi kune enmetita esperantlingva propagandilo por la grande Ekspozicio kiu okazos dum tiu ĉi jaro en Bruselo. Tiu, kiu deziras pliajn ekzemplerojn de la propagandilo, bonvolu sin turni al « Service de propagande de l'Exposition de Bruxelles, avenue des Arts, Bruxelles, Belgujo ».

La Ekspozicio prezentas bonan okazon viziti Belgujon. Dum la pentekostaj tagoj okazos en Bruĝo la nacia kongreso, aranĝita de Belga Ligo Esperantista. Pluraj eksterlandaj samideanoj jam anoncis sian intencon viziti sammomente la Kongreson kaj la Ekspozicion. Ĉiujn informojn volonte sendos la administracio de I. M. R.

*
**

BRUSELAJ MEDICINAJ TAGOJ.

La 14aj bruselaj medicinaj tagoj okazos en Bruselo de la 29a de junio ĝis la 3a de julio 1935, en la kadro de la Universala Ekspozicio. La scienca programo estos grandparte dediĉata al la fiziopatologio de la endokrinaj glandoj; multaj eminentaj specialistoj el diversaj landoj priparolas diversajn aspektojn de la problemoj. P-ro Loeper (Parizo) faros la malferman paroladon; lia temo estos : « Muzikistoj kaj Medicino ».

Diversaj festoj estos prezentataj al la partoprenantoj. Multaj rabatoj sur la fervojoj, la hoteloj, k. t. p., permesos ke iliaj restado kaj vojaĝo estu kiel eble plej malkaraj.

Ni estas certaj ke multaj kolegoj kaptos la okazon viziti Belgujon kaj ĝian Bruselan ekspozicion, ĝuante samtempe agrablan kaj bone aranĝitan medicinan kunvenon.

Por enskriboj kaj informpetoj, oni skribu al D-ro Beckers, ĝenerala-sekretario, 141, rue Belliard, Bruselo (Belgujo).

*
**

BIBLIOGRAFIO

— *Freude durch Esperanto!* lernolibro por kursoj aŭ por lerni sola, de Hugo STEINER (Wien). 96 paĝa, in-16, kartonumita libro. Prezo : 2 aŭstr. ŝiling. Eld. « Das Kleine Volksblatt » Wien, VII., Bandgasse.

Belaspekta kaj klare presita, tiu lernolibro ŝajnas tute taŭga por siaj celoj. Malgranda rimarko : La germana *kochen*, kiel la nederlanda *koken*, havas du signifojn : 1) *kui*, ĝenerale; 2) *boli*; la « gekochter Lachs » kaj « in Wein gekochte Krebse » de paĝo 85 devas esti sur paĝo 91 « bolita salmo » kaj « kankroj vinbolitaj ».

*
**

KORESPONDETO

— Grupo da esperantistoj volas korespondadi pri sciencaj demandoj; kuracistoj volas interŝanĝi medicin-jurnalojn, sciigojn pri novaj inventoj, raportoja, librojn, medikamentojn, fotojn, desegnojn, k. t. p. Adreso : Esperanta Grupo, Dom Učoniĥ, Sabaneev Most, Odessa, U. S. S. R.

- 1) Longo de trunko = 0.641 K (Korpolongo) = $2/3$ K.
- 2) Longo de vertebraro = 0.432 K = $3/7$ K.
- 3) Larĝo de ŝultro = 0.262 K = $1/4$ K.
- 4) Larĝo de kokso = 0.162 K = $1/6$ K.
- 5) Sagitala diametro de kapo = 0.226 K = $2/9$ K.
- 6) Granda transversa d. d. k. = 0.185 K = $2/11$ K.
- 7) Malgranda tr. d. d. k. = 0.159 K = $1/6$ K.
- 8) Granda oblikva d. d. k. = 0.264 K = $1/4$ K.
- 9) Malgranda obl. d. d. k. = 0.204 K = $1/5$ K.
- 10) Horizontala ĉirkauo de k. = 0.671 K = $2/3$ K.
- 11) Granda oblikva ĉ. d. k. = 0.737 K = $3/4$ K.
- 12) Malgranda obl. ĉ. d. k. = 0.649 K = $2/3$ K.

S. NISHI.

D. DENECHAU. — **La intesta aŭ ileomezentera infarkto.** (El *Le Phare Médical de Paris*, 12a jaro, n-ro 130.)

616.34 -005.8

La intesta infarkto, ofte ileomezentera, estas kaŭzita de obturo de fina arterio (emboliaĵo aŭ trombo), aŭ de vejno. La lezoj okupas 0.60 cm. aŭ 1 m. de la intesto kiu ŝajnas malmola nigra sangokolbaso. Komence okazas dolorego, kaj poste vomoj, fekaĵoj ofte sangaj; la faco estas pala; la abdomeno sveliĝas (tre dolora per premo); post 24 aŭ 36 horoj, tumor, okluzo, post 3 aŭ 5 tagoj, morto. Diagnozo malfacila. Laparotomio urĝas; oni devas fortranĉi la tutan parton de intesto lezita.

BRIQUET (Lille)

P-ro LEPOUTRE (Lille) kaj D-ro STOBBAERTS (Bruxelles).
— **La Rompoj de la uretro; Kuracado kaj medicinleĝaj konsekvencoj.** 1 vol. 178 paĝoj, kun 28 bildoj (*).

616.643 -001.5

Tiu grava verko, honorita de tre lauda antaŭparolo de Pariza P-ro LEGUEU, tute meritas la atenton de ĉiuj ĥirurgiistoj, urin-aparato-specialistoj, laborakcidentoj-specialistoj, kaj eĉ radiologiistoj, ĉar estas en ĝi multaj sciigoj pri la rentgena ekzameno de la uretro.

Oni scias ke, ĉe la gravaj rompoj de la uretro, oni devas, ĉiam, ne nur operacii ĉe la rompa loko, sed fari cistostomion. Sed kiam estos preferinde operacii? Kian teknikon vi elektos? La aŭtoroj respondas al tiuj demandoj, ne nur bazante sur multaj kazoj de ili observitaj, sed sur tre zorge faritaj statistikoj, kies elementoj grandparte estas elĉerpitaj el personaj enketoj apud multaj fervojkuracistoj. Multaj radiografajoj estas aldonitaj; ili ankoraŭ pli interesa faras la verkon de D-roj LEPOUTRE kaj STOBBAERTS.

Sinsekve estas pritraktitaj: la etiologio, kaj la meĥanismo de la rompoj de la uretro, ĉe ĝiaj diversaj partoj, frekvenco laŭ profesioj,

(*) Eldonita de Vigot, Parizo, 1934.

laŭ aĝo; la patologia anatomio; la simptomoj, kaj la evoluo; la tekniko, kaj la servoj faritaj de la rentgenografio; la kuracado, varianta se la kuracisto ekzamenas la vundituon, tuj post la akcidento, aŭ poste, se ekzistas perinea hematomo, se la vunditulo urinis, aŭ ne povis urini; ĝi ankaŭ dependas de la loko de la rompo; la aŭtoroj liveras ĉiujn utilajn detalojn pri la diversaj operacioj, pri la rezultatoj akiritaj en tre diversaj kazoj, pri la komplikaĵoj tujaj, aŭ postaj. Tre interesa ĉapitro estas dediĉita al la taksado de la pensionoj donotaj al la laboristoj pro daŭra parta labor-malkapableco.

BRIQUET (Lille)

.....

APOTEKISTA ANGULO

OPIO KAJ ĜIAJ PREPARAĴOJ

615.733.1.

Estas rimarkite, ke en pecetoj kaj en pulvoro de opio, tre longtempe konservitaj, parto de la morfino troviĝanta en opio aliformiĝas en malsolvebla stato kaj tiam oni ne povas ĝin trovi per kutimaj metodoj de ĥemia analizo. Oksidiĝo de iaj duagradaj ŝtofoj troviĝantaj en opio efikas sur la suprecitita ĥemia aliformiĝo de morfino. Rezulte de multjaraj esploradoj estas pruvite, ke precipe malpliĝas la kvanto de morfino en safranopia tinkturo kaj rimarkinde estas, ke la morfino troviĝanta en formiĝanta sedimento de tinkturo iom post iom denove aliformiĝas en solvebla stato, kondiĉe ke oni ne filtru la sedimenton, en kontraŭa okazo oni povas perdi ĝis 20% da morfino. Nur dank'al efiko de iaj ŝtofoj troviĝantaj en safrano estas eble klarigi la tiom signifan ĥemian ŝanĝon de morfino; estas do kompreneble, ke estus racie tute ne aldoni safranon en opiajn tinkturojn.

V. MAHOVER (Arĥangelsk).

STABILIGANTOJ DE SUPEROKSIDO DE HIDROGENO (H₂O₂)

615.777.41

Rezulte de multaj eksperimentoj estas konstatite, ke H₂O₂ tre ofte malkombiniĝas, ĉu kaŭze de puŝoj dum transportado, ĉu kaŭze de troviĝantaj en ĝi polvoj, ĉu sekve de efiko de lumo. Plej bone konserviĝas H₂O₂ en oranĝkoloraj flakonoj. Kiel stabiligantoj de H₂O₂ estis provitaj jenaj ĥemiaj preparaĵoj: alkoholo, glicerino, tanino, acetanilido (C₆H₅NHCH₃CO), ureo (CO(NH₂)₂), uric-acido (C₅H₄N₄O₃) kaj benzojacio (C₆H₅COOH). Sed estas pruvite ke plej fidindaj stabiligantoj de H₂O₂ estas la acetanilido kaj la benzojacio en dozoj 0,1 grm. por unu kilogramo de H₂O₂.

V. MAHOVER (Arĥangelsk).

DIVERSAJOJ

KELKAJ KRITIKOJ PRI LA TEKNIKA VORTARO

El *La Suda Kruco*. (1)

1. « Plaĉos al multaj la uzado de *h* ĉe la vortoj enhavantaj la grekan *z*. Ekz. : *ĥronika*, sed kial ne *teĥnika*? »

R. — Ni akceptis *ĥronika* kaj *kronika*, sed ni preferas *kronika*. *Teknika* estas en vortaro de Kabe kaj en Plena Vortaro.

2. « *Abstemia* sin trovas sed ne la pli ĝenerala *abstin(enc)a*. »

R. — *Abstinenco* estas en nia vortaro (n-ro 14).

3. « *Anstataŭi* sin trovas sed ne *substitui*. »

R. — *Substitui* ne estas en Kabe; tamen, vi pravas, ĝi estas Zamenhofa.

4. « *Demento* (mensmalsano) kolizias kun la difino donita en Plena Vortaro ».

R. — Jes. Eble preferu *demenco* se *mensmalsano* aŭ *freneteco* ne ŝuficas. Kion opinias la kolegoj? Ĉiuokaze *demento* kun la difino donita en Plena Vortaro kuŝas nek en Kabe, nek en Gros-jean-Maupin.

5. « *Denta ŝtumpo* (P. 62) anstataŭ *stumpo*. »

R. — Notite; nevola eraro (V. n° 3271 ĉe vorto *Stumpo*).

D-ro TAKACZ en *Bibliografia Gazeto*, n-ro 3 de 1933, plendas ke mankas en nia vortaro multaj vortoj rilataj al kelkaj partoj de la medicino, nome al dentologio. Li tute pravas. La vortoj pri radiologio kaj haŭtaj malsanoj estas momente sufiĉe multaj ĉar mi estas iom kompetenta, sed pri la okulmalsanoj, la otorinolarin-gologio, la dentologio, k.t.p. mankas multaj vortoj kaj esprimoj; permesu ke mi alvoku por helpo al kolegoj specialistoj.

D-ro TAKACZ riproĉas, ke li ankaŭ ne trovis en la vortaro multajn vortojn: *abakacio*, *ablepsio*, *ablefaro*, *abrazio*, *absoluta*, *absorbi*, *abulio*, *akologio*, *adenologio*, *adjuvanta*, *afrazio*, k.t.p.

R. — Pri *abakacio*, *akologio*, mi dezirus klarigojn (?).

Ablefaro estas tradukita *blefaromanko* (445), *abrazio* - *elrazo* (826), *absoluta* estas ĉe la vorto *alkoholo* (138), *absorbi* estas tradukita *sorbi* (3169), *abulio* - *senvolo* (3649), *adjuvanta* - *helpanta* (1276).

Laŭ D-ro TAKACZ ne mankas superfluaĵaj vortoj kiel *adipsio* (*sensoifeco*) *aferanta* (*alkonduka*), *agregi* (*amasigi*), kaj ankaŭ erar-

(1) Kiun ni dankas pro afablaj rimarkoj.

oj : 1. *Teksaĵo* por *histo* estas malkonvena (La vorto *histo* kun derivaĵoj, *histologio*, k.t.p. estas notita je 1343. *Teksaĵo* (3370) povas esti forigata).

2. *Afrodizi* sufiĉas anstataŭ *afrodizii*.

R. — Eble, sed multaj medicinaj vortoj havas finon *io* kiuj ne povus ricevi la finon *o*.

3. *Ablacio de retino* ne estas *fortranĉo de la retino* sed *forleviĝo de la retino*. Mi bedaŭras, sed mi ne komprenas tiun kritikon ĉar mi neniam parolis pri *ablacio de la retino*, kiu ŝajnas al mi neeblaĵo.

D-ro TAKACZ konkludas : « Necesas ke multaj helpu al D-ro Briquet ». Tia estos ankaŭ nia konkludo, sed tiu alvoko, farita de mi antaŭ kaj post la eldono de la vortaro ĝis nun estis « *Vox clamantis in deserto* ».

D-ro BRIQUET.

*
* *

NEKROLOGO

D-ro L. PLANTIER.

Ni ricevis sciigon pri la morto de D-ro L. PLANTIER, el Annonaj (Francujo), Vic-Prezidanto de la Ĝenerala Asocio de la Franc-aj Kuracistoj.

Li naskiĝis en Annonay en 1867. Li studis medicinon en Lyon, kaj en Parizo, kaj doktoriĝis en 1894. Li praktikis en Annonay dum longaj jaroj; poste li orientiĝis al direktado de laboratorio.

Li estis tre bonfarema, kaj multe helpis finance ĉiujn sociajn kaj profesiajn societojn. Li ankaŭ ĉiam malavare subtenis nian revuon.

Ni prezentas al lia familio la esprimon de niaj sinceraj bedaŭroj.

— Mortis S-ro Ferd. AUBRY (Le Havre, Francujo), nia fidela kaj multjara abonanto. Niajn kondolencojn al lia familio.

*
* *

ESPERANTISTA KRONIKO

HUNGARUJO. — La 9an de Januaro 1935, nia multjara abonanto D-ro S. PATAI festis sian 75an datevenon. Niajn sincerajn gratulojn al la jubileulo!

*
* *

NOVAĴETOJ

La 10a Internacia Kongreso pri Historio de la Medicino okazos en Madrid (Hispanujo) de la 23a ĝis la 29a de septembro 1935. Prezidanto de la Kongreso estas P-ro D-ro MARANON. Krom la scienca parto, estas preparata diversaj festoj kaj vizitoj. Por ĉiuj informoj, aliĝoj, k. t. p., oni sin turnu al a Ĝenerala Sekretario de la Kongreso, Palaco de la Nacia Medicina Akademio, Calle de Arrieta, 12, Madrid.

INTERNACIA MEDICINA REVUO

Internacia Medicina Revuo estante sendependa diskutejo, nek aprobas nek malaprobas la ideojn de siaj korespondantoj, kiuj sole respondas pri la opinioj esprimataj kun ilia subskribo.

La redakcio rezervas al si la rajton mallongigi la manuskriptojn kaj korekti ilin, sed nur laŭ lingva vidpunkto.

La senditaj tekstoj estu, se eble skribitaj *permaŝine*; almenaŭ ili estu *klare* skribitaj. Ne publikigitaĵi ili ne estas resendataj. La aŭtoroj de originalaj artikoloj ricevos laŭeble 25 represigojn de sia verko.

Reproduktoj kaj traduktoj estas nur permesataj kun *indiko de deveno*.

ABONOJ

Sin turni al la landaj kasistoj de T.E.K.A., aŭ senpere al la Administracio. Ĉiuj abonoj komenciĝas de la n-ro I. *Ordinara eldono* kostas, por unu jaro, 7.20 belgojn (36 belg. frank.) *Lukŝa eldono*, sur baritpapiro, estas rezervata al la subtenantaj membroj, kiuj pagos almenaŭ trioblan kotizon.

REDAKCIO KAJ ADMINISTRACIO

19, Avenue Montjoie, UCCLE 3 (Belgujo)

Poŝtĉekkonto: Bruxelles n° 2814.51. — Telefono 44.53.11.

HONORA PROTEKTANTARO

Belgujo: P-ro I. GUNZBURG. — *Ĉeĥoslovakujo*: P-roj KADLICKY kaj OSTRĚIL. — *Danzigo*: P-ro PE-TRUSZKY. — *Francujo*: P-roj CALMETTE kaj RICHEL. — *Germanujo*: P-roj H. STRAUSS kaj VIERORDT. — *Japanujo*: P-roj FUJINAMI, MOCHIZUKI, NISHI kaj OGATA. — *Polujo*: P-roj BUJWID kaj WRZOSEK. — *Sovetunio*: P-roj KABANOV, LYSENKOV kaj SHCHERBAK.

CEFREDAKTORO : **Profesoro VANVERTS** (Lille).

KUNLABORANTARO

D-ro ALECHINSKY (Bruxelles); P-ro ASADA (Nagasaki); D-ro AUSTERLITZ (Bardejov, Ĉeĥoslovakujo); D-ro BABADAGLY (Kiev); D-ro BLASSBERG (Krakov); D-ro BOKARIUS (Harkovo); D-ro BORUCHOWICZ (Varzawa); S-ro BOUCON (Annecy); D-ro BOURG (Bruxelles); D-ro BRIQUET (Lille); D-ro BULYOVSKY (Kiskunmajsa, Hungarujo); P-ro CANUTO (Torino); P-ro CARBONE DOMENICO (Milano); D-ro CUGIO ARAI (Tokio); D-ro DROUET (Paris); D-ro FELS (Lwow); D-ro GOGITIDZE (Leningrad); D-ro GOLDBAUM (Lodz); D-ro JAGI (Kioto); D-ro KEMPENEERS (Bruxelles); D-ro KOLOMOJCEW (Tallinn); D-ro KRENICKI (Varzawa); D-ro KRYNSKI (Varzawa); D-ro KURMIS (Riga); D-ro LINK (Saint-Louis, Usono); D-ro MAEDER-LÖFFLER (St. Gallen); D-ro MAES-DUBOIS (Bruxelles); Farm. MAHOVER (Arkangelsk); D-ro MONTI (Milano); D-ro MUSZKATBLAT (Varzawa); P-ro NISHI (Tokio); P-ro OGATA TOMIO (Tokio); D-ro OMELSKY (Cernauti, Rumanujo); D-ro PACE (Specia, Italujo); D-ro PENCIK (Harkovo); D-ro PRZEDBORSKI (Varzawa); D-ro ROBIN (Varzawa); Farm. ROUSSEAU (Bécon-les-Bruyères, Francujo); D-ro SKALSKIJ (Leningrad); D-ro ŠIPIN (Voroneĝ); D-ro ŠUPIN (Leningrad); D-ro TANKOW (Soĉi, Kaŭkazo); D-ro VAN BECELAERE (San Diego); D-ro VAN DER BIEST (Bruxelles); D-ro WELEMINSKY (Praha); Farm. WILTSCHKE (Bratislava); S-ro WOODRUFF (London); D-ro LEONO ZAMENHOF (Varzawa); D-ro ADAM ZAMENHOF (Varzawa); D-ro ZURKOWSKI (Kielce, Polujo); k. t. p.

ANONCOJ

M. WITTENBERG, 23, Gieselerstrasse, Berlin (Germanujo).

TUTMONDA ESPERANTISTA KURACISTA ASOCIO (T.E.K.A.)

ESTRARO

Prezidanto: D-ro W. ROBIN, 113, Marszałkowska, Varzawa. — *Vic-Prezidantoj*: P-ro NISHI, Tokio, kaj D-ro BLUTH, Neuenahr. — *Ĉef-sekretario*: D-ro KEMPENEERS, 19, avenue Montjoie, Uccle 3. — *Ĉef-kasisto*: D-ro G. CANUTO, via Pallamiglio, 15, Torino 116. — *Redakcianoj de I. M. R.*: P-ro VANVERTS (Lille), D-roj ROBIN (Varzawa), BRIQUET (Lille), KEMPENEERS (Bruxelles) kaj BLASSBERG (Krakow). — *Estraranoj*: D-roj FELS (Lwow), ULMAN (Mukaĉevo), VAN BECELAERE (San Diego).

LANDAJ KASISTOJ

Francujo: D-ro BRIQUET, rue Solferino, 34, Lille (Poŝtĉekoj: Lille 30.25). — *Germanujo*: D-ro RENKEN, Hafen, 26, Bremen. — *Japanujo*: D-ro RYOZOJI-URA, Anatomia Instituto, Medicina Fakultato, Tokio. — *Meksikio*: D-ro AMBROSIO VARGAS, 7a de Bravo, 95, Mexico, D. F. — *Polujo*: D-ro MUSZKATBLAT, Krochmalna, 15, Varzawa (Poŝtĉekkonto 12.651). — *Svisujo*: D-ro WANNER, avenue Georgette, 1, Lausanne.

KONSULOJ

Danujo: D-ro J.-H. Leunbach, Stockholmsgade, 39, Kopenhago. — *Finlando*: D-ro Salokannel, Salmi-nen st. — *Francujo*: D-roj Cotar, Vichy; Dardel, Aix-les-Bains; Gros, Apt (Vaucluse). — *Germanujo*: D-ro Schwab, Pariserstr. 3, Berlin W. 15. — *Grekujo*: D-ro Stanatiadis, Rodou 21, Ateno. — *Hispanujo*: D-ro Bremon Masgraü, Carrer Balmes 102, Barcelono. — *Litovujo*: D-ro J. Kovarskis, Merkinė, Alytus. — *Japanujo*: D-ro Yagi Hideo, Medicina Fakultato Imperia Universitato, Kioto; D-ro Tomasa-buro Ogata, Patologia Instituto, Tokio. — *Jugoslavujo*: D-ro Crlenjak, Palmotiĉ str., 20, Zagreb. — *Polujo*: D-ro Leon Zamenhof, Marszałkowska, 125, Varzawa. — *Sovet-Unio*: D-ro M. Fomina, Rustaveli, 15 Batum (Kaŭkazo); K-do Sneĝko, poŝtkodo 33, Miŝsk (Blankrusio); D-ro Babadagly, Zolo-tovorotska, 6/30, Kiev; D-ro Skalskij, Jelabova, 1/56, Leningrad. — *Usono*: D-ro Van Becelaere, 220, Laurel Street, San Diego (Kalifornio)

Profilaksa Vagina Desinfektilo

Internacia protektita
fabrik-marko

en sengrasaj,
solveblaj premaĵoj

INDIKOJ :

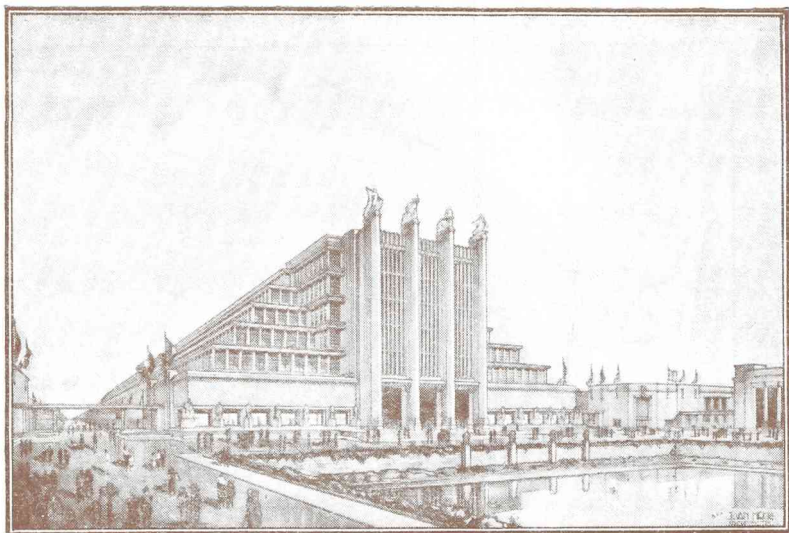
Kontraŭ blanka fluo, metrito kaj erozioj.

Specimenoj kaj literaturo senpage al kuracistoj :

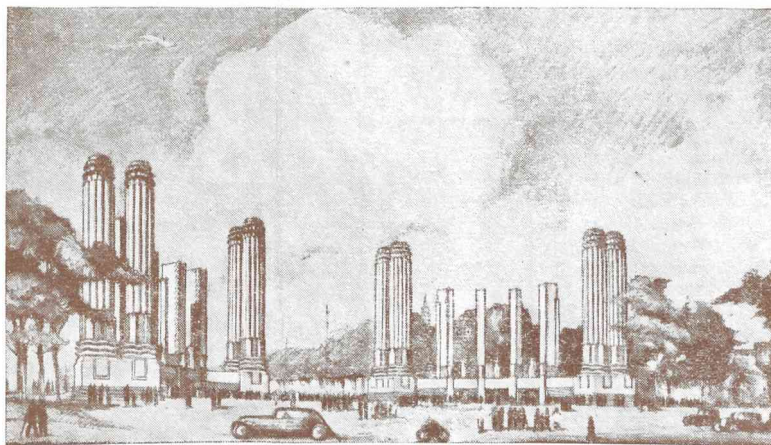
TEMMLER-WERKE
Berlin-Johannisthal
(GERMANUJO)

ALDONO
al I. M. R.

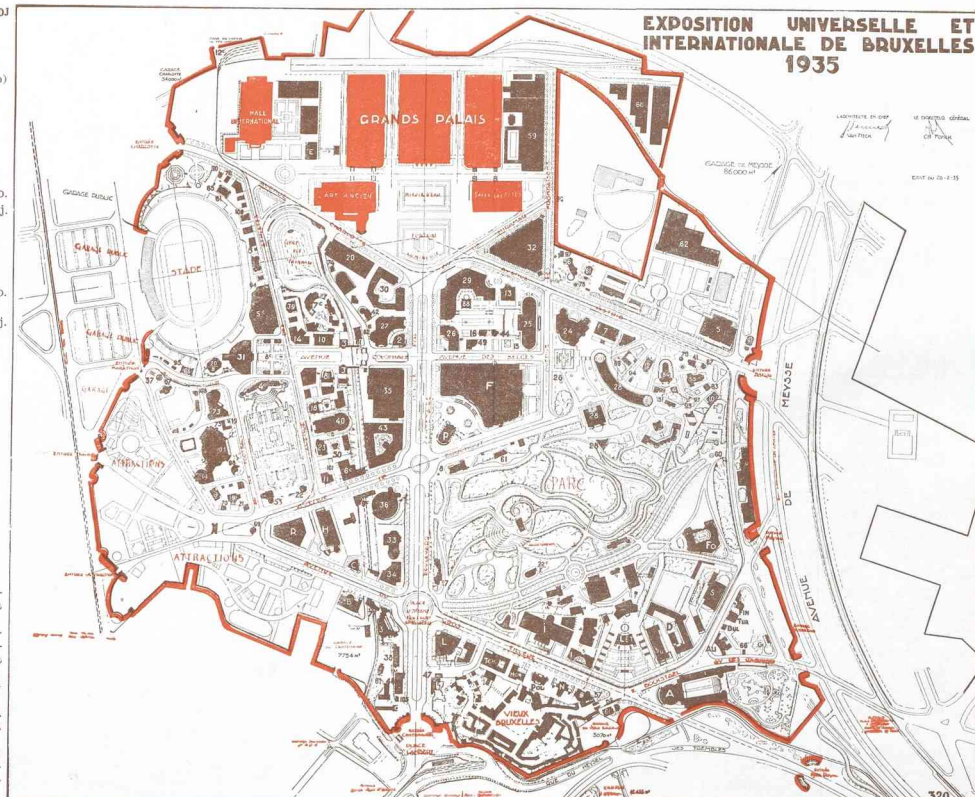

UNIVERSALA
KAJ INTERNACIA
BRUSELA EKSPOZICIO
1935

PLANO DE LA EKSPOZICIO

EXPOSITION UNIVERSELLE ET INTERNATIONALE DE BRUXELLES 1935

25. Pavilono de la Gaso.
 26. Pavilono de la Ledo.
 27. Pavilono de la Hemio.
 28. Pavilono de la Dekoraciarto kaj de la ĝenerala Komisarejo.
 29. Pavilono de la Tekstaj, Vestoj, kaj Galanteriaĵoj.
 30. Pavilono de la Aŭtomobilo.
 31. Pavilono de la Belgia Kongolando.
 32. Pavilono de la Katolika Vivo.
 35. Pavilono de la Nutrado.
 40. Pavilono de la Elektro.
 43. Pavilono de la urbo Bruselo.
 47. Fajrobbrigado.
 48. Poŝtoj, Telegrafoj kaj Telefonoj.
 53. Kapelo de la sekcio de Religia Arto.
 56. Pavilono de la Akvo-Arbaroj.
 59. Pavilono de la Moderna Arto.
 61. Necesejoj.
 62. Halo por okazaĵoj, Konkursoj.
 68. Pakmaterio — Malplenaj kestoj.
 69. Pavilono de la sekcio Reklamo.
 73. Koloniaj Entreprenejoj.
 83. Pavilono de la Belgia Perioda Gazetaro.
 91. Nacia Instituto de Radiofonio.
 99. Pavilono de la Asocio de Dekoracistoj, Modernaj Meblistoj.
 102. Internacia Sekcio.
 107. Marbordo kaj Okcidenta Flandrujo.
- Fervojeto.
- La numeroj ne indikitaj koncernas pavilonojn de izolaj ekspoziciantoj aŭ koncesistoj.

BRUSELA EKSPOZICIO 1935

Post Antverpeno kaj Lieĝo en 1930, Bruselo 1935 estos la kronado de la Centa Datreveno de la Belga Sendependeco. La Ekspozicio estas sub la Alta Patroneco de Sia Majesto la Reĝino Elizabeto kaj de Iliaj Majestoj la Reĝo kaj la Reĝino, sub la Honora Prezidenteco de Lia Princa Moŝto Grafo de Flandrujo, kaj sub la oficiala Patronado de la Belga Stato.

Gia belega programo enhavas ĉiujn produktaĵojn de la homa agemeco. Ĉiuj fakoj: Terkulturo, Industrio, Komerco, Arto, Scienco, Tekniko, en ĉiuj formoj, tie montros siajn lastajn perfektigojn. Kelkaj specialaj fakoj ĝuos apartan pliampleksigon: **TRANSPORTOJ KAJ KOMUNIKVOJOJ; ELEKTRO KAJ RADIO-ELEKTRO; KOLONIIGADO.** En 1935, Belgujo memorfestos la Centjaran Datrevenon de la unuaj fervojoj kaj la Kvindekjaron de la Sendependa Stato Kongolando.

La belga sekcio estos brila. La fremdlandaj partoprenoj estos multaj kaj gravaj. Tridek landoj jam sendis sian oficialan aliĝon al Grafo Adrien van der Burch, ĝenerala Komisaro de la Belga Stato.

La ekspozicio estos belega. Ĝi estas konstruata laŭ plano por la definiva urbigado de la kvartalo apud la Reĝa Parko de Laeken, sur unika pentrinda loko kaj sur tereno speciale favora, tiu de la montplataĵo de Heysel: 140 hektaroj da areo, arbara parko de 17 hektaroj. Malebenaĵoj en malkrutaj deklivoj. Lagetoj. Oni aliras al tiu loko laŭ larĝaj kaj oportunaj vojoj. Jam la konstruaĵoj estas starigitaj: La Grandaj Palacoj en definivaj materialoj, ne malproksime de la Sporta Stadio en kiu estas loko por 75.000 personoj. Tiuj grandaj Palacoj, iuj estas larĝaj je 87 metroj kaj la aliaj je 65 metroj. La Centra Halo estas alta je pli ol 31 metroj. Unu el tiuj Palacoj enhavos la fakon de la **MALNOVA ARTO**, kun ĝiaj fremdlandaj sekcioj, difinitaj por la plej rimarkindaj periodoj de arto en ĉiu lando, kaj **KVIN JARCENTOJ DA BRUSELA ARTO** (Roger Vander Weyden, Pierre Bruegel la maljuna, Bernard Van Orley, David Teniers juna, Philippe de Champaigne, Alfred kaj Joseph Stevens, Felicien Rops, Hyppolyte Boulanger, Jan Stobbaerts, Constantin Meunier, Henri de Braekeleer, k.t.p...) Tio estos unu el la ĉefaĵoj de la Ekspozicio, inter kiuj la «**MALNOVA BRUSELO**» estos la perlo, kun ĝiaj pitoreskaj elvokaĵoj el la urbo de la XVIIIa jarcento.

Belega dekoracio, mirinda iluminado, ĝardenoj plantitaj per la plej diversaj specoj da arboj kaj floroj maloftaj aŭ kampaj, abundego da fontanoj, akvospeguloj, akvoŝtuparoj. Ne antaŭe viditaj amuzaĵoj, festoj, muzikaj turniroj, teatro ekstera, kinematografo, la TSF — ĉiuj konkiroj de la moderna vivo en siaj intelektaj, sociaj, teknikaj aplikaĵoj — la formoj, la koloroj, la ritmoj; nova stilo. Tiaj estas la ĝeneralaj karakteroj de la Brusela Ekspozicio 1935.

La sukceso de la Ekspozicio estas de nun certigita. Ĝi markos daton en la klopodo de la popoloj al la Ekvilibro kaj al la Paco.